

Nr 28.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1911 kl. 4 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 103 §
i gällande stadga om skiftesverket i riket m. m.*

(2:a Afd.)

I en inom Andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets behandling öfverlämnad motion, nr 94, har herr *Nils Nilsson* i Skärhus hemställt, att Riksdagen för sin del måtte besluta, att 103 § i skiftesstadgan må erhålla följande ändrade lydelse:

Sedan alla i och för skiftets verkställande nödiga — — — i öfrigt därom innehåller, skiftet å kartan *med utsättande af särskilda nummer å hvarje rör* slutligen utmärka; författa och däröfver noggrann och fullständig beskrifning — — — redigt upptager, huru fördelningen skett, *numren på de särskilda rören samt afstånden dem emellan äfvensom* hvilka ägor för hvar och en delägare blifvit bestämde; utsätte etc. — — — delägare.

Till stöd för sin framställning har motionären anført följande:

»103 § i skiftesstadgan innehåller bestämmelser om skyldighet att, sedan nödiga grunder för verkställande af skifte emellan delägare i samfäld mark blifvit bestämda, utlägga skiftet å karta och utstaka dess gränser å marken.

I detta afseende stadgas bland annat, att skiftet skall å kartan utmärkas samt en noggrann och fullständig beskrifning däröfver författas, upptagande, huru fördelningen skett och hvilka ägor blifvit bestämda för hvar och en delägare; äfvensom att skiftarnas antal för hvarje delägare skall utsättas.

En upprepad erfarenhet gifver emellertid vid handen, att dessa

bestämmelser icke äro fullt tillräckliga för att förekomma senare tvister emellan grannarna rörande skiftenas verkliga läge och gränser på marken. Gång efter annan har det förekommit, att sedan landtmätare på föreskrifvet sätt utlagt skiftet å kartan och utstakat dess gränser å marken samt avslutat förrättningen, grannarna det oaktadt därefter råkat i tvister och rättegångar rörande deras rågångars rätta läge å marken, hvilket ofta föranledt, att ny landtmäteriförrättning måst företagas med ty åtföljande dryga kostnader för skiftesdeltagarne.

Enligt mitt förmenande skulle emellertid detta missförhållande kunna utan svårighet undvikas endast genom att företaga en ändring i ofvannämnda bestämmelser i 103 § skiftesstadgan i det syfte, att landtmätare blefve skyldig att, vid kartans upprättande, å densamma utmärka hvarje särskildt rör med särskildt nummer, samt jämväl ålades att i beskrifningen särskildt angifva de olika afstånden emellan de särskilda rören. Hvarje missförstånd rörande rörens rätta läge och afstånd blefve därigenom förebyggdt, och det sålunda i de flesta fall blifva en lätt sak för vederbörande själfva att på marken utfinna de rätta gränserna emellan ägoområdena.»

Utskottet.

Det kan enligt utskottets åsikt ifrågasättas, huruvida ej den föreslagna bestämmelsen om utmärkande å karta och intagande i beskrifning af särskilda nummer å de vid skiftesförrättningar utsatta rören är mera lämpad att intagas uti instruktionen för rikets landtmätare än i själfva skiftesstadgan. Därest ett annat mätningssätt än det nu tillämpade skulle komma till användning, kunde det nämligen inträffa, att en dylik föreskrift blefve öfverflödig eller borde utbytas mot andra bestämmelser i samma syfte. I sådan händelse vore det ju enklare att införa nya bestämmelser i nu förevarande hänseende, om härför endast erfordrades en ändring af berörda instruktion än om själfva skiftesstadgan behöfde ändras. Enligt hvad utskottet har sig bekant torde ock bestämmelser i angifvet syfte vara afsedda att intagas uti det förslag till ny instruktion för landtmätarne, som för närvarande lärer vara under utarbetande.

Den af Kungl. Maj:t tillsatta kommittén för revision af skiftesstadgan och därmed sammanhängande författningar torde ock taga under öfvervägande behofvet af den nu föreslagna bestämmelsen. Förevarande fråga kan alltså med visshet antagas blifva föremål för behandling dels vid utarbetande af förberörda instruktion dels ock i sammanhang med de förslag, som från nämnda kommitté inom kort

lära vara att förvänta, och torde därför icke böra för närvarande upptagas till pröfning.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Nilssons ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1911.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.
